

Levante

EL MERCANTIL VALENCIANO

Valencia
21 / 10°

Castelló
22 / 13°

Alicante
21 / 12°

- Menú
- C.Valenciana
- Más noticias
- Deportes
- Economía
- Opinión
- Cultura
- Ocio
- Vida y Estilo
- Participación
- Multimedia

ÚLTIMA HORA | Susana Díaz presentará su candidatura para liderar el PSOE el 26 de marzo

Levante-EMV » València

Suscriptor

1

Nazis a València (i II)

El Servei d'Intel·ligència dels Estats Units també posà el focus al consolat alemany a València, regit per la nissaga Buch

Francesc J. Hernández | Departament De Sociologia Universitat De València | 12.03.2017 | 01:10

En un informe desclassificat per la CIA, datat el 16 d'abril de 1946, que es basa en les declaracions a la presó de Fritz Hummel, un nazi acusat de crims de guerra, es detallen les activitats de sabotatge que el comando sota les seues ordres realitzà als ports de Gibraltar i Espanya contra vaixells britànics. S'hi explica com, en febrer de 1944, dos membres del comando, Joseph Waber i Paul Hoffman, introduïren càrregues explosives en una nau ancorada a València. Les càrregues explotaren quan el vaixell estava al port de Londres, encara que no aconseguiren enfonsar-lo. En un altre informe remés des de Madrid el desembre de 1947, amb una relació d'agents nazis a Espanya, es parla de Walter Junghanss, important membre de la Gestapo que vivia a Madrid i que participà també en la col·locació d'una bomba en un vaixell que transportava taronges des de València fins a Londres.

Nazis a València (i II)

En un altre informe de l'ambaixada americana de febrer de 1946, amb una llista d'agents de la intel·ligència alemanya, es fa esment de Hans (o Juan) Bruno Meyer, que tenia l'habitatge al carrer Comte de Salvatierra, 21. Meyer va nàixer l'agost de 1883 a Hamburg. Estava casat amb Hildegard Ecklebe. Era directiu a València de la consignatària «Baquera, Kusche and Martin». També empleat a la mateix firma trobem a la llista de nazis amb prioritat per ser repatriats Benno Rudolf, amb l'adreça al carrer Ribera, 3.

En l'informe esmentat de desembre de 1947 es fa esment també d'agent Kurt Kaehler (o Kakhler), que es presentava com a delegat del ministeri alemany d'Alimentació i Agricultura, estava relacionat amb els espies de Barcelona, encara que vivia a València, al carrer Sorní, 24. S'hi parla també als documents desclassificats d'Alfred E. Radeke, que vivia a Torre del Gerro (Dénia) i de Carlos Wolfgang Schneider, agent de les SS que vivia a Gandia amb la cobertura d'activitats comercials. Radecke era propietari de la firma «Valenciana Exportation SA». En els llistats de nazis a repatriar apareix també Wilhelm Kolbe,

Suscriptor | València

Contenido exclusivo para suscriptores digitales

Sentencias de papel mojado

La reversión de la huerta de la ZAL ordenada por un juez se suma a los fallos de imposible...

para los...

Adiós maceteros; bienvenidos bancos

El ayuntamiento no colocará jardineras en el carril libre de Xàtiva, y opta por asientos

Todas las noticias de València

delegat de l'empresa alemanya Knoll A. G., propietat de H. K. Andress, destacat empresari de filiació nacionalsocialista que rebia 3.000 pessetes al mes. L'any 1929, Kolbe va publicar la seua tesi doctoral sobre la influència de les corregudes de bous en el llenguatge col·loquial espanyol. Com a professor d'alemany, també passà per València Bruno Lessel (o Lesser), nascut a Merzig l'abril de 1897 i cassat amb Herma Lessel Seidel. Als llistats de nazis a repatriar també es fa esment de l'empresari bavar Josef Funke, amb adreça al carrer Pizarro, 27. També Hans Gross, nascut el juny de 1901 a Lindenberg, que era representant de «Productos Agrícolas», amb adreça al carrer Sant Vicent, 113. Cal fer esment també de Franz (Francisco) Lipperheide Henke, que va viure un temps al carrer del Nord, 8, de València.

En un informe desclassificat per la CIA sobre activitats durant la guerra del cos diplomàtic alemany, elaborat per la Divisió d'Intel·ligència del Comandament Europeu de l'exèrcit nord-americà, amb data de novembre del 1949, es fa esment de Rudesindo Querol Serrano, que es presentava com a periodista (encara que no hem pogut trobar articles seus) i que estaria al servei de Fritz Rueggeberg, agent de l'espionatge alemany ja des de la I Guerra Mundial. Rueggeberg fou enviat a Espanya com a delegat de l'empresa I. G. Farben i, posteriorment, fou viceconsul a Barcelona, legació on estava acompanyat del seu fill Alfred, que també actuava a la capital catalana. També estaven al seu servei Gregorio Moreno Bravo, l'advocat falangista José María Poblador Álvarez i altre agent espanyol anomenat Ruíz del Valle. Querol s'encarregava de contactar amb els agents alemanys als ports de Barcelona i València, per la qual cosa suposarem que freqüentava la nostra ciutat. Als anys cinquanta, Querol i Poblador integraren la penya literària «Los Galeotos Ibéricos», que organitzava recitals poètics «al glorioso Alzamiento Nacional». En aquella època, Querol es presentava com un falangista de la «Vieja Guardia». Morí el novembre de 1979 a Barcelona.

El Servei d'Intel·ligència dels Estats Units també posà el focus al consolat alemany a València, regit per la nissaga Buch. Máximo Buch Weigant s'instal·là a la nostra ciutat el 1885 i obrí una fàbrica de raspalls al carrer Quart, 140, extramurs. Aquell mateix any assumí el consolat alemany. El seu fill, Máximo Buch Rienacker (mort el 1983) també s'encarregà de la legació alemanya, així com el fill d'aquest d'igual nom. Doncs bé, en un informe datat el 30 de juliol de 1946 i desclassificat per la CIA, s'hi parla del cònsol, al qual també se cita com «Max Buchrienacker», com informant, relacionat amb la captació d'agents per al Servei d'Intel·ligència alemany durant la Guerra Mundial. Es fa esment de l'empresa consignatària «Baquera, Kusche and Martin», ja esmentada, que tindria la delegació valenciana en la mateixa adreça que l'antiga fàbrica de raspalls, i es parla de la relació entre Buch i Gustav Bey, un agent alemany que es presentaria com a comercial de fruites a Hamburg. L'informe desclassificat per la CIA explica també que Buch havia retirat l'agost del 1945 una forta suma de diners del banc, que no havia emprat en els seus negocis.

En l'informe de l'interrogatori a Friedrich Dernbach, coronel de la Intel·ligència alemanya, datat l'11 de desembre de 1946, es fa esment d'un tal Mathei (Matthei?), que fou cònsol general d'Argentina a Marsella i, després, a València. Havia estudiat a Alemanya i Itàlia i enviava informació a l'espionatge «purely from sympathy with Fascism». També es relaciona amb el consolat valencià Carl Anton Juellius Hertel (també: Franz Karl Hertel Brabante), nascut a Bremen l'octubre de 1910. És qualificat com un dels més perillosos agents de les SS. Arribà a València el 1942 des de Ciudad Trujillo (República Dominicana). Fou representant de l'empresa Schenker, que feia transport de taronges. D'altres agents nazis només tenim lleus referències, com un tal Peters, alias Jiménez, que actuà a València.

Segons la relació publicada per Elich Meyer, de nazis als quals els aliats demanaren la repatriació per ser jutjats, recalà a València també Georg Albert Querchfeld (o Querschfeld), el qual fou el cap de la «Deutscher Unterstuetzungs», associació d'ajuda alemanya, i el responsable de NSV (Nationalsozialistische Volkswohlfahrt), organització de benestar social, establida durant el Tercer Reich. Querchfeld tenia al seu càrrec un dipòsit d'aliments, ubicat al garatge propietat de Franz Götz Götz, al carrer Amadeu de Savoia, 1, de València (amb el temps un conegut concessionari d'automòbils Opel i Chevrolet). El 1936, Querchfeld havia fundat a València la firma «Jorge Querchfeld». Més endavant fundà «Querchfeld Bronces Artísticos», empresa que estigué activa fins als anys setanta amb el nom «E. Jorge Querchfeld Howahrde» (Bronces Artísticos Talva), ubicada al carrer Gonzalo Ramiro Pedrer, 10. En data més recent, el nom apareix simplificat com «Bronces Talva».

Willy (o Villy) Mengel també fou proposat per a la seua repatriació com a agent nazi. Arribà a València el 1912 i des del 1931 era el delegat a València de la «Deutsche Gold und Silber Scheideanstalt» (DEGUSSA), amb adreça a la plaça d'Emilio Castelar, després «del Caudillo», 18 (després 7). Aquesta empresa s'encarregà de fondre metalls preciosos arrabassats als jueus (l'anomenat «Robatori de l'or»); la seua divisió de química, la «Deutsche Gesellschaft für Schädlingbekämpfung» (DEGESH), fabricà del

Guía de
**SALUD
DENTAL**

Cuponísimo

ANTES 8,10€ -33% **5,50€**

Cines ABC

¿Te apetece un cine?

Más ofertas en cuponismo.levante-emv.com

gas Zyklon, emprat a las cambres d'extermini. Abans de la «solució final», els gasos letals de DEGESH s'havien experimentat amb els nostres tarongers.

[Compartir en Facebook](#)

[Compartir en Twitter](#)

Enlaces recomendados: Premios Cine

Levante
EL MERCANTIL VALENCIANO
[Mapa web](#)

C. Valenciana

València
El tiempo
Transportes en València
Tráfico en València
Cartelera de cine
Fallas
Servicios

Clasificados

tucasa.com
Iberpisos
Iberanuncio
Ibercoches
Iberempleo
Anuncios breves
Cambalache

Especiales

Lotería Navidad
Lotería el Niño
Fórmula 1
Premios Cine
Calendario Laboral
Calendario Escolar

levante-emv.com

Contacto
Atención al lector
Conózcenos
Localización
Política Medioambiental
Aviso legal
Política de cookies

Publicidad

Publicidad

Otras webs del Grupo Editorial Prensa Ibérica

Otras webs del Grupo Editorial Prensa Ibérica

Diari de Girona | Diario de Ibiza | Diario de Mallorca | Empordà | Faro de Vigo | Información | La Opinión A Coruña | La Opinión de Málaga | La Opinión de Murcia | La Opinión de Tenerife | La Opinión de Zamora | La Provincia | La Nueva España | Levante-EMV | Mallorca Zeitung | Regió 7 | Superdeporte | The Adelaide Review | 97.7 La Radio | Euroresidentes | Lotería Navidad | Premios Cine

© Editorial Prensa Valenciana, S.A. Todos los derechos reservados.

[Aviso Legal](#) | [Política de Privacidad](#) | [Política de Cookies](#)